
БЕЗВЪЗДИЕ.

Тъй влачать се безъ радость дни мъгливи,
Олитатъ, капятъ тихичко листата . . .
Сърдце — то тъй копнѣй за дни свѣтливи,
А тѣхъ ги нѣма . . . нѣма . . .

Олитатъ, капятъ тихичко листата,
И въ тѣхнитѣ безропотни въздишки
Умиратъ сетнитѣ подеми на душата
Отъ скрѣбъ безименна пропита . . .